

Europos Sąjungos oficialusis leidinys

L 232

Leidimas
lietuvių kalba

Teisės aktai

53 tomas
2010 m. rugsėjo 2 d.

Turinys

II Įstatymo galios neturintys teisės aktai

REGLAMENTAI

- ★ 2010 m. rugsėjo 1 d. Komisijos reglamentas (ES) Nr. 772/2010, kuriuo iš dalies keičiamas Reglamentas (EB) Nr. 555/2008, kuriuo nustatomos išsamios Tarybos reglamento (EB) Nr. 479/2008 dėl bendro vyno rinkos organizavimo įgyvendinimo taisyklės, taikomos vyno sektoriaus paramos programoms, prekybai su trečiosiomis šalimis, gamybos potencialui ir kontrolei 1
- 2010 m. rugsėjo 1 d. Komisijos reglamentas (ES) Nr. 773/2010, kuriuo nustatomos standartinės importo vertės, skirtos tam tikrų vaisių ir daržovių įvežimo kainai nustatyti 4

SPRENDIMAI

2010/475/ES:

- ★ 2010 m. rugpjūčio 30 d. Komisijos sprendimas, kuriuo iš dalies keičiamos Sprendimo 2006/594/EB, nustatančio orientacinį išpareigojimų asignavimų, skirtų konvergencijos tikslui 2007–2013 m. laikotarpiu, paskirstymą pagal valstybes nares, nuostatos dėl papildomų lėšų Čekijai, Lenkijai ir Slovakijai (pranešta dokumentu Nr. C(2010) 5817) 6

Kaina: 3 EUR

(Tęsinys antrajame viršelyje)

LT

Aktai, kurių pavadinimai spausdinami paprastu šriftu, yra susiję su kasdieniu žemės ūkio reikalų valdymu ir paprastai galioja ribotą laikotarpį.

Visų kitų aktų pavadinimai spausdinami ryškesniu šriftu ir prieš juos dedama žvaigždutė.

2010/476/ES:

- ★ 2010 m. rugpjūčio 30 d. Komisijos sprendimas, kuriuo iš dalies keičiamos Sprendimo 2006/593/EB, nustatančio orientacinį išpareigojimų asignavimų, skirtų regionų konkurencin- gumo ir užimtumo tikslui 2007–2013 m. laikotarpiu, paskirstymą pagal valstybes nares, nuostatos dėl Čekijos ir Slovakijos (pranešta dokumentu Nr. C(2010) 5818) 11

2010/477/ES:

- ★ 2010 m. rugsėjo 1 d. Komisijos sprendimas dėl geros jūrų vandenų aplinkos būklės kriterijų ir metodinių standartų (pranešta dokumentu Nr. C(2010) 5956) ⁽¹⁾ 14

⁽¹⁾ Tekstas svarbus EEE

II

(Įstatymo galios neturintys teisės aktai)

REGLAMENTAI

KOMISIJOS REGLAMENTAS (ES) Nr. 772/2010

2010 m. rugsėjo 1 d.

kuriuo iš dalies keičiamas Reglamentas (EB) Nr. 555/2008, kuriuo nustatomos išsamios Tarybos reglamento (EB) Nr. 479/2008 dėl bendro vyno rinkos organizavimo įgyvendinimo taisyklės, taikomos vyno sektoriaus paramos programoms, prekybai su trečiosiomis šalimis, gamybos potencialui ir kontrolei

EUROPOS KOMISIJA,

atsižvelgdama į Sutartį dėl Europos Sąjungos veikimo,

atsižvelgdama į 2007 m. spalio 22 d. Tarybos reglamentą (EB) Nr. 1234/2007, nustatantį bendrą žemės ūkio rinkų organizavimą ir konkrečias tam tikriems žemės ūkio produktams taikomas nuostatas (Bendras bendro žemės ūkio rinkų organizavimo reglamentas) ⁽¹⁾, ypač į jo 103za straipsnį kartu su 4 straipsniu.

kadangi:

- (1) 2008 m. birželio 27 d. Komisijos reglamento (EB) Nr. 555/2008, kuriuo nustatomos išsamios Tarybos reglamento (EB) Nr. 479/2008 dėl bendro vyno rinkos organizavimo įgyvendinimo taisyklės, taikomos vyno sektoriaus paramos programoms, prekybai su trečiosiomis šalimis, gamybos potencialui ir kontrolei ⁽²⁾, 4 straipsnio d punkto pirmoje pastraipoje nustatyta, kad konkretaus paramos gavėjo rėmimo ir informavimo veikla trečiųjų šalių rinkose remiama ne ilgiau kaip trejus metus.
- (2) Atsižvelgiant į patirtį, įgytą įgyvendinant minėtą rėmimo ir informavimo veiklą, būtina numatyti galimybę ją pratęsti ne daugiau kaip dvejiems metams, jei rėmimo ir informavimo veikla trečiosiose šalyse yra specifinė, pvz., jei dėl jos administraciniai formalumai valstybės narės ar trečiosios šalies lygmeniu trunka ilgiau nei įprastai.
- (3) Reglamento (EB) Nr. 555/2008 5 straipsnio 1 dalyje nustatyta, kad valstybės narės nustato paraiškų teikimo tvarką, visų pirma siekdamas nustatyti išsamias kiekvieno konkretaus remiamo veiksmo vertinimo taisykles. Taip

pat būtina įpareigoti valstybės narės nustatyti galimo paramos pratęsimo procedūrą ir išankstinių remiamų veiksmų vertinimą.

- (4) Reglamento (EB) Nr. 555/2008 9 straipsnio 1 dalyje aprašytas vynuogynų restruktūrizavimo ir konversijos finansų valdymas, bet nėra konkrečių nuostatų, susijusių su veiklos kontrole. Tam tikrais atvejais gali būti atliekami vynuogynų restruktūrizavimo ir konversijos veiksmų daugkartiniai patikrinimai vietoje, dėl kurių susijusios administracinės ir finansinės sąnaudos nesumažėja.
- (5) Reglamento (EB) Nr. 555/2008 81 straipsnyje išdėstytos nuostatos, susijusios tik su gamybos potencialo stebėseną. Nors vynuogynų restruktūrizavimo ir konversijos veiksmai yra glaudžiai susiję su veiksmis, susijusiais su gamybos potencialu, jiems šiuo metu minėtas straipsnis netaikomas. Siekiant supaprastinti kontrolės sistemą, būtina nustatyti vynuogynų restruktūrizavimo ir konversijos veiksmų tikrinimo taisykles, kurios būtų panašios į esamas gamybos potencialo veiksmų tikrinimo taisykles.
- (6) Siekiant supaprastinti vynuogynų restruktūrizavimo ir konversijos veiksmų tikrinimą, reikėtų nustatyti nuostatas, kuriomis būtų leidžiama naudotis ne tik grafinėmis priemonėmis, bet ir lygiavertėmis priemonėmis, kuriomis taip pat galima identifikuoti, išmatuoti sklypą ir nustatyti jo buvimo vietą.
- (7) Todėl Reglamentas (EB) Nr. 555/2008 turėtų būti atitinkamai iš dalies pakeistas.
- (8) Šiame reglamente numatytos priemonės atitinka Bendro žemės ūkio rinkų organizavimo vadybos komiteto nuomonę.

⁽¹⁾ OL L 299, 2007 11 16, p. 1.

⁽²⁾ OL L 170, 2008 6 30, p. 1.

PRIĖMĖ ŠĮ REGLAMENTĄ

1 straipsnis

Reglamentas (EB) Nr. 555/2008 iš dalies keičiamas taip:

1) 4 straipsnio pirmos pastraipos d punktą pakeičiamas taip:

„d) Parama konkrečios paramos gavėjo rėmimo ir informavimo veiklai konkrečioje trečiojoje šalyje teikiama ne ilgiau kaip trejus metus; tačiau prireikus paramos teikimą galima viena kartą pratęsti ne ilgesniam kaip dvejų metų laikotarpiui;“;

2) 5 straipsnio 1 dalis iš dalies keičiama taip:

a) įvadinė frazė pakeičiama taip:

„Valstybės narės nustato paraiškų teikimo tvarką ir galimo pratęsimo, kaip nurodyta 4 straipsnio pirmos pastraipos d punkte, tvarką, visų pirma šias išsamias taisykles:“;

b) e punktą pakeičiamas taip:

„e) kiekvieno konkrečios paramos gavėjo veiksmo vertinimo taisyklės. Pratęsimo pagal 4 straipsnio pirmos pastraipos d punktą atveju prieš pratęsimą papildomai vertinami remiamų veiksmų rezultatai.“

3) 9 straipsnio 1 dalies pirma pastraipa pakeičiama taip:

„Prieš išmokant paramą būtina įsitikinti, kad vienas veiksmas arba visi veiksmai, numatyti paramos paraiškoje, atsižvelgiant į valstybės narės pasirinktą priemonės valdymo būdą buvo įgyvendinti ir patikrinti vietoje pagal šio reglamento 81 straipsnį.“;

4) 81 straipsnis pakeičiamas taip:

„81 straipsnis

Su gamybos potencialu ir su vynuogynų restruktūrizavimo ir konversijos veiksmis susijusi kontrolė

1. Tikrindamos atitiktį Reglamento (EB) Nr. 1234/2007 II dalies I antraštinės dalies III skyriaus IVa skirsnyje išdėstytoms gamybos potencialo nuostatoms, įskaitant to reglamento 85g straipsnio 1 dalyje nustatytą laikiną draudimą sodinti naujus vynuogynus, taip pat vynuogynų restruktūrizavimui ir konversijai skirtą to reglamento 103q straipsnio nuostatoms, valstybės narės naudojasi vynuogynų registru.

2. Suteikiant atsodinimo teises, kaip numatyta Reglamento (EB) Nr. 1234/2007 85i straipsnyje, plotai sistemingai tikrinami prieš vynuogynų naikinimą ir po jo. Tikrinami tie plotai, kuriuose suteikiama atsodinimo teisė.

Vykdamas kontrolę prieš vynuogynų naikinimą, be kita ko, patikrinama, ar vynuogynas iš tiesų egzistuoja.

Ši kontrolė vykdoma atliekant patikrinimą vietoje. Tačiau, jei valstybė narė turi galimybę naudotis patikimu atnaujintu kompiuteriniu vynuogynų registru, tai, siekiant patikrinti administracinės kontrolės sistemos patikimumą, kontrolę galima vykdyti administracinėmis priemonėmis, o privalomus patikrinimus vietoje prieš vynuogynų naikinimą galima apriboti ir taikyti tik 5 % visų paraiškų kiekvienais metais. Jei atliekant tokį patikrinimą vietoje nustatoma didelių pažeidimų ar neatitikimų konkrečiame regione arba jo dalyje, tai kompetentinga institucija atitinkamai padidina patikrinimų vietoje atitinkamais metais ir kitais metais skaičių.

3. Plotai, už kuriuos skiriama vynuogynų išnaikinimo priemonė, sistemingai tikrinami prieš vynuogynų naikinimą ir po jo. Tikrinami tie plotai, dėl kurių buvo pateikta pagalbos paraiška.

Vykdamas kontrolę prieš vynuogynų naikinimą, be kita ko, patikrinama, ar vynuogynas iš tiesų egzistuoja, taip pat atliekamas pagal 75 straipsnį nustatyto apsodinto ploto patikrinimas ir patikrinama, ar atitinkamas plotas yra tinkamas prižiūrimas.

Ši kontrolė vykdoma atliekant patikrinimą vietoje. Tačiau, jei valstybė narė turi galimybę naudotis grafine priemone arba jai lygiaverte priemone, leidžiančia išmatuoti pagal 75 straipsnį apsodintą sklypą kompiuteriniame vynuogynų registre, ir turi patikimą atnaujintą informaciją apie tinkamą sklypo priežiūrą, tai, siekiant patikrinti administracinės kontrolės sistemos patikimumą, kontrolę galima vykdyti administracinėmis priemonėmis, o privalomus patikrinimus vietoje prieš vynuogynų naikinimą apriboti ir taikyti tik 5 % visų paraiškų. Jei atliekant tokį patikrinimą vietoje nustatoma didelių pažeidimų ar neatitikimų konkrečiame regione arba jo dalyje, tai kompetentinga institucija atitinkamai padidina patikrinimų vietoje atitinkamais metais skaičių.

4. Siekiant įsitikinti, ar iš tiesų išnaikintas atitinkamas vynuogynų plotas, atliekamas patikrinimas vietoje. Jei išnaikintas visas vynuogyno sklypas arba jei nuotolinio stebėjimo technologijos skiriamoji geoba lygi 1 m² ar didesnė, patikrinimas gali būti atliekamas nuotolinio stebėjimo būdu.

5. Kai už plotus skiriama vynuogynų išnaikinimo priemonė, tai, nepažeidžiant 3 dalies trečiosios pastraipos ir 4 dalies, bent vienas iš dviejų 3 dalies pirmojoje pastraipoje minimų patikrinimų atliekamas vykdamas patikrinimą vietoje.

6. Plotai, už kuriuos skiriama pagalba dėl vynuogynų restruktūrizavimo ir konversijos veiksmų, sistemingai tikrinami prieš atliekant tokius veiksmus ir juos atlikus. Tikrinami tie plotai, dėl kurių buvo pateikta pagalbos paraiška.

Vykdamą kontrolę prieš vynuogynų restruktūrizavimo ir konversijos veiksmus, be kita ko, patikrinama, ar vynuogynas iš tiesų egzistuoja, taip pat atliekamas pagal 75 straipsnį nustatyto apšodinto ploto patikrinimas ir patikrinama, kad nebūtų atliekamas 6 straipsnyje apibrėžtas įprastas vynuogynų atnaujinimas.

Antroje pastraipoje nurodyta kontrolė vykdoma atliekant patikrinimą vietoje. Tačiau, jei valstybė narė turi galimybę naudotis grafine priemone arba jai lygiaverte priemone, leidžiančia išmatuoti pagal 75 straipsnį apšodintą sklypą kompiuteriniame vynuogynų registre, ir turi patikimą atnaujintą informaciją apie pasodintų vynmedžių veisles, tai, siekiant patikrinti administracinės kontrolės sistemos patiki-

mumą, kontrolę galima vykdyti administracinėmis priemonėmis, o galiausiai privalomus patikrinimus vietoje prieš vynuogynų restruktūrizavimo ir konversijos veiksmus apriboti ir taikyti tik 5 % visų paraiškų. Jei atliekant tokį patikrinimą vietoje nustatoma didelių pažeidimų ar neatitikimų konkrečiame regione arba jo dalyje, tai kompetentinga institucija atitinkamai padidina patikrinimų vietoje atitinkamais metais skaičių.“

2 straipsnis

Šis reglamentas įsigalioja trečią dieną nuo jo paskelbimo *Europos Sąjungos oficialiajame leidinyje*.

Šis reglamentas privalomas visas ir tiesiogiai taikomas visose valstybėse narėse.

Priimta Briuselyje 2010 m. rugsėjo 1 d.

Komisijos vardu
Pirmininkas
José Manuel BARROSO

KOMISIJOS REGLAMENTAS (ES) Nr. 773/2010**2010 m. rugsėjo 1 d.****kuriuo nustatomos standartinės importo vertės, skirtos tam tikrų vaisių ir daržovių įvežimo kainai nustatyti**

EUROPOS KOMISIJA,

atsižvelgdama į Sutartį dėl Europos Sąjungos veikimo,

atsižvelgdama į 2007 m. spalio 22 d. Tarybos reglamentą (EB) Nr. 1234/2007, nustatantį bendrą žemės ūkio rinkų organizavimą ir konkrečias tam tikriems žemės ūkio produktams taikomas nuostatas („Bendras bendro žemės ūkio rinkų organizavimo reglamentas“) ⁽¹⁾,atsižvelgdama į 2007 m. gruodžio 21 d. Komisijos reglamentą (EB) Nr. 1580/2007, nustatantį Tarybos reglamentų (EB) Nr. 2200/96, (EB) Nr. 2201/96 ir (EB) Nr. 1182/2007 įgyvendinimo vaisių ir daržovių sektoriuje taisykles ⁽²⁾, ypač į jo 138 straipsnio 1 dalį,

kadangi:

Reglamente (EB) Nr. 1580/2007, taikant daugiašalių derybų dėl prekybos Urugvajaus raunde rezultatus, yra numatyti kriterijai, kuriuos Komisija taiko nustatydamas standartinės importo iš trečiųjų šalių vertes produktams ir laikotarpiams, išvardytiems minėto reglamento XV priedo A dalyje,

PRIĖMĖ ŠĮ REGLAMENTĄ:

1 straipsnis

Reglamento (EB) Nr. 1580/2007 138 straipsnyje minimos standartinės importo vertės yra nustatytos šio reglamento priede.

2 straipsnis

Šis reglamentas įsigalioja 2010 m. rugsėjo 2 d.

Šis reglamentas yra privalomas visas ir tiesiogiai taikomas visose valstybėse narėse.

Priimta Briuselyje 2010 m. rugsėjo 1 d.

*Komisijos vardu,
Pirmininko vardu*

Jean-Luc DEMARTY

Žemės ūkio ir kaimo plėtros generalinis direktorius⁽¹⁾ OL L 299, 2007 11 16, p. 1.⁽²⁾ OL L 350, 2007 12 31, p. 1.

PRIEDAS

Standartinės importo vertės, skirtos kai kurių vaisių ir daržovių įvežimo kainai nustatyti

(EUR/100 kg)

KN kodas	Trečiosios šalies kodas ⁽¹⁾	Standartinė importo vertė
0702 00 00	MK	41,0
	ZZ	41,0
0707 00 05	TR	141,2
	ZZ	141,2
0709 90 70	TR	126,2
	ZZ	126,2
0805 50 10	AR	107,0
	CL	159,0
	TR	153,5
	UY	75,6
	ZA	133,6
	ZZ	125,7
0806 10 10	BA	91,2
	EG	131,2
	IL	123,0
	TR	112,7
	ZA	147,0
	ZZ	121,0
0808 10 80	AR	92,9
	BR	69,6
	CL	103,2
	CN	65,6
	NZ	89,6
	US	95,6
	ZA	88,5
	ZZ	86,4
0808 20 50	AR	115,4
	CL	96,6
	CN	70,5
	TR	133,1
	ZA	100,4
	ZZ	103,2
0809 30	TR	143,9
	ZZ	143,9
0809 40 05	BA	53,2
	IL	161,0
	XS	52,3
	ZZ	88,8

⁽¹⁾ Šalių nomenklatūra yra nustatyta Komisijos Reglamentu (EB) Nr. 1833/2006 (OL L 354, 2006 12 14, p. 19). Kodas „ZZ“ atitinka „kitas šalis“.

SPRENDIMAI

KOMISIJOS SPRENDIMAS

2010 m. rugpjūčio 30 d.

kuriuo iš dalies keičiamas Sprendimo 2006/594/EB, nustatančio orientacinį išipareigojimų asignavimų, skirtų konvergencijos tikslui 2007–2013 m. laikotarpiu, paskirstymą pagal valstybes nares, nuostatos dėl papildomų lėšų Čekijai, Lenkijai ir Slovakijai

(pranešta dokumentu Nr. C(2010) 5817)

(2010/475/ES)

EUROPOS KOMISIJA,

atsižvelgdama į Sutartį dėl Europos Sąjungos veikimo,

atsižvelgdama į 2006 m. liepos 11 d. Tarybos reglamentą (EB) Nr. 1083/2006, nustatantį bendrąsias nuostatas dėl Europos regioninės plėtros fondo, Europos socialinio fondo ir Sanglaudos fondo bei panaikinantį Reglamentą (EB) Nr. 1260/1999 ⁽¹⁾, ypač į jo 18 straipsnio 2 dalį,

kadangi:

(1) Sprendimu 2006/594/EB ⁽²⁾, iš dalies pakeistu Sprendimu 2007/191/EB ⁽³⁾, Komisija nustatė orientacinį išipareigojimų asignavimų, skirtų konvergencijos tikslui 2007–2013 m. laikotarpiu, paskirstymą pagal valstybes nares.

(2) Pagal Reglamento (EB) Nr. 1083/2006 II priedo 10 punktą 2010 m. nustatyta, kad Čekijos, Lenkijos ir Slovakijos kaupiamasis BVP 2007–2009 m. daugiau nei +/- 5 % nukrypo nuo kaupiamojo BVP, numatyto pagal Reglamento (EB) Nr. 1083/2006 9 dalį, įskaitant pasikeitimus, atsiradusius dėl valiutos kurso pokyčių. Todėl 2011–2013 m. laikotarpiu Čekijai, Lenkijai ir Slovakijai skirtos sumos turėtų būti atitinkamai iš dalies pakeistos.

(3) Vadovaudamasi 2006 m. gegužės 17 d. Europos Parlamento, Tarybos ir Komisijos tarpinstitucinio susitarimo dėl biudžetinės drausmės ir patikimo finansų valdymo ⁽⁴⁾ 16 ir 17 punktais 2010 m. balandžio 16 d. Komisija priėmė komunikatą dėl 2011 m. finansinės programos techninio patikslinimo pagal bendrųjų nacionalinių

pajamų pokyčius, įskaitant valstybėms narėms, kurių 2007–2009 m. laikotarpio prognozuotas ir faktinis BVP skyrėsi, iš sanglaudos rėmimo fondų skirtų lėšų sumos patikslinimą ⁽⁵⁾, kuriuo ji pranešė, kad būtina atlikti teigiamą patikslinimą Čekijai (237 045 801 EUR), Lenkijai (632 392 153) ir Slovakijai (137 711 534 EUR) ir paskirstyti jį lygiomis dalimis 2011, 2012 ir 2013 m.

(4) Siekiant nustatyti šioms valstybėms narėms skirtas sumas, būtina atsižvelgti į *pro rata* paskirstymą konvergencijos ir regionų konkurencingumo ir užimtumo tikslams dabartiniame 2007–2013 m. programavimo laikotarpiu kiekvienai susijusiai valstybei narei ir į būtinybę kuo veiksmingiau paskirstyti lėšas šiuo metu įgyvendinamiems projektams. Todėl šiuo sprendimu turėtų būti paskirstyta tik su konvergencijos tikslu susijusi bendrų teigiamų patikslinimų dalis.

(5) Veiksmingumo sumetimais tikslinga pakeisti Sprendimo 2006/594/EB III priedo 2 lentelės eilutėje „Iš viso“ pateiktas 2007–2010 m. sumas, nes jos neatitinka apie Bulgariją pateiktų duomenų.

(6) Todėl Sprendimas 2006/594/EB turėtų būti atitinkamai iš dalies pakeistas,

PRIĖMĖ ŠĮ SPRENDIMĄ:

1 straipsnis

Sprendimas 2006/594/EB iš dalies keičiamas taip:

1) I priedas pakeičiamas šio sprendimo I priedo tekstu.

2) III priedas pakeičiamas šio sprendimo II priedo tekstu.

⁽¹⁾ OL L 210, 2006 7 31, p. 25.⁽²⁾ OL L 243, 2006 9 6, p. 37.⁽³⁾ OL L 87, 2007 3 28, p. 18.⁽⁴⁾ OL C 139, 2006 6 14, p. 1.⁽⁵⁾ COM(2010) 160 galutinis.

2 straipsnis

Šis sprendimas skirtas valstybėms narėms.

Priimta Briuselyje 2010 m. rugpjūčio 30 d.

Komisijos vardu
Johannes HAHN
Komisijos narys

I PRIEDAS

„I PRIEDAS

Orientacinis įsipareigojimų asignavimų, skirtų regionams, atitinkantiems reikalavimus struktūrinių fondų paramai gauti pagal konvergencijos tikslą nuo 2007 m. sausio 1 d. iki 2013 m. gruodžio 31 d., paskirstymas pagal valstybes nares

(EUR)

Valstybės narės	1 LENTELĖ – Asignavimų suma (2004 m. kainomis)							
	Regionai, atitinkantys reikalavimus pagal konvergencijos tikslą	Papildomas finansavimas, kaip nurodytan Reglamento (EB) Nr. 1083/2006 II priedo punkte:						30
		10	14	20	24	26	28	
Bulgaria	3 863 601 178							
Česká republika	15 111 066 754	197 709 105						
Deutschland	10 360 473 669							166 582 500
Eesti	1 955 979 029				31 365 110			
Elláda	8 358 352 296							
España	17 283 774 067					1 396 500 000		
France	2 403 498 342			427 408 905				
Italia	17 993 716 405						825 930 000	
Latvija	2 586 694 732				53 886 609			
Lietuva	3 875 516 071				79 933 567			
Magyarország	12 622 187 455							
Malta	493 750 177							
Polska	38 507 171 321	359 874 111	880 349 050					
Portugal	15 143 387 819			58 206 001				
România	11 115 420 983							
Slovenija	2 401 302 729							
Slovensko	6 214 921 468	110 544 803						
United Kingdom	2 429 762 895							
Iš viso	172 720 577 390	668 128 019	880 349 050	485 614 906	165 185 286	1 396 500 000	825 930 000	166 582 500

Valstybė narė	2 LENTELĖ – Metinis asignavimų paskirstymas (2004 m. kainomis)						
	2007	2008	2009	2010	2011	2012	2013
Bulgaria	300 892 058	431 830 557	576 458 082	595 526 527	625 067 349	653 446 232	680 380 373
Česká republika	1 993 246 617	2 050 979 461	2 106 089 584	2 162 632 571	2 283 395 438	2 332 343 673	2 380 088 515
Deutschland	1 503 865 167	1 503 865 167	1 503 865 167	1 503 865 167	1 503 865 167	1 503 865 167	1 503 865 167
Eesti	229 977 253	245 929 572	262 982 602	281 212 290	300 982 256	322 136 118	344 124 048
Elláda	1 194 050 328	1 194 050 328	1 194 050 328	1 194 050 328	1 194 050 328	1 194 050 328	1 194 050 328
España	2 668 610 581	2 668 610 581	2 668 610 581	2 668 610 581	2 668 610 581	2 668 610 581	2 668 610 581
France	404 415 321	404 415 321	404 415 321	404 415 321	404 415 321	404 415 321	404 415 321
Italia	2 688 520 915	2 688 520 915	2 688 520 915	2 688 520 915	2 688 520 915	2 688 520 915	2 688 520 915
Latvija	308 012 292	330 054 158	353 328 505	376 808 997	400 322 218	424 084 983	447 970 188
Lietuva	528 903 377	525 252 930	525 724 448	549 071 072	581 530 171	606 085 051	638 882 589
Magyarország	1 838 275 243	1 749 371 409	1 634 208 005	1 659 921 561	1 847 533 517	1 913 391 641	1 979 486 079
Malta	81 152 175	73 854 132	68 610 286	61 225 559	61 225 559	68 610 286	79 072 180
Polska	5 686 360 306	5 705 409 032	5 720 681 799	5 535 346 918	5 679 612 617	5 699 319 089	5 720 664 721
Portugal	2 171 656 260	2 171 656 260	2 171 656 260	2 171 656 260	2 171 656 260	2 171 656 260	2 171 656 260
România	782 254 110	1 123 289 385	1 498 844 810	1 773 286 696	1 875 412 911	1 979 406 577	2 082 926 494
Slovenija	423 258 365	397 135 571	370 643 430	343 781 942	316 551 106	288 950 923	260 981 392
Slovensko	939 878 406	896 645 972	845 960 417	765 136 058	845 313 158	910 570 647	1 121 961 613
United Kingdom	347 108 985	347 108 985	347 108 985	347 108 985	347 108 985	347 108 985	347 108 985
Iš viso	24 090 437 759	24 507 979 736	24 941 759 525	25 082 177 748	25 795 173 857	26 176 572 777	26 714 765 749*

II PRIEDAS

„III PRIEDAS

Orientacinis įsipareigojimų asignavimų, skirtų regionams, atitinkantiems reikalavimus Sanglaudos fondo paramai gauti pagal konvergencijos tikslą nuo 2007 m. sausio 1 d. iki 2013 m. gruodžio 31 d., paskirstymas pagal valstybes nares

(EUR)

Valstybė narė	1 LENTELE – Asignavimų suma (2004 m. kainomis)		
		Papildomas finansavimas, kaip nurodyta Reglamento (EB) Nr. 1083/2006 II priedo pastraipoje:	
		10	24
Bulgaria	2 009 650 238		
Česká republika	7 809 984 551		
Eesti	1 000 465 639		16 157 785
Elláda	3 280 399 675		
Kýpros/Kibris	193 005 267		
Latvija	1 331 962 318		27 759 767
Lietuva	1 987 693 262		41 177 899
Magyarország	7 570 173 505		
Malta	251 648 410		
Polska	19 512 850 811	179 937 056	
Portugal	2 715 031 963		
România	5 754 788 708		
Slovenija	1 235 595 457		
Slovensko	3 424 078 134		
Iš viso	58 077 327 938	179 937 056	85 095 451

(EUR)

Valstybė narė	2 LENTELE – Metinis asignavimų paskirstymas (2004 m. kainomis)						
	2007	2008	2009	2010	2011	2012	2013
Bulgaria	161 567 407	227 036 657	299 350 419	308 884 642	323 655 053	337 844 495	351 311 565
Česká republika	1 032 973 476	1 061 839 898	1 089 394 960	1 117 666 453	1 144 441 732	1 169 574 794	1 194 093 238
Eesti	118 267 391	126 243 551	134 770 066	143 884 910	153 769 893	164 346 824	175 340 789
Elláda	468 628 525	468 628 525	468 628 525	468 628 525	468 628 525	468 628 525	468 628 525
Kýpros/Kibris	52 598 692	42 866 160	33 133 627	23 401 096	13 668 564	13 668 564	13 668 564
Latvija	159 639 206	170 660 138	182 297 312	194 037 557	205 794 168	217 675 551	229 618 153
Lietuva	180 857 472	230 966 558	277 869 373	303 013 907	320 491 883	348 611 677	367 060 291
Magyarország	328 094 604	687 358 082	1 080 433 910	1 308 130 864	1 343 212 938	1 388 664 318	1 434 278 789
Malta	24 809 997	32 469 219	37 971 049	45 716 955	45 716 955	37 971 049	26 993 186
Polska	1 883 652 471	2 208 285 009	2 532 817 229	2 755 750 999	3 136 326 090	3 437 744 747	3 738 211 322
Portugal	387 861 709	387 861 709	387 861 709	387 861 709	387 861 709	387 861 709	387 861 709
România	419 281 086	589 798 724	777 576 436	914 797 379	965 860 486	1 017 857 319	1 069 617 278
Slovenija	86 225 407	115 705 905	145 555 750	175 774 942	206 363 481	237 321 369	268 648 603
Slovensko	197 125 902	317 519 267	452 740 053	630 951 164	664 262 430	668 505 352	492 973 966
Iš viso	5 501 583 345	6 667 239 402	7 900 400 418	8 778 501 102	9 380 053 907	9 896 276 293	10 218 305 978

KOMISIJOS SPRENDIMAS

2010 m. rugpjūčio 30 d.

kuriuo iš dalies keičiamas Sprendimo 2006/593/EB, nustatančio orientacinį išsipareigojimų asignavimų, skirtų regionų konkurencingumo ir užimtumo tikslui 2007–2013 m. laikotarpiu, paskirstymą pagal valstybes nares, nuostatos dėl Čekijos ir Slovakijos

(pranešta dokumentu Nr. C(2010) 5818)

(2010/476/ES)

EUROPOS KOMISIJA,

atsižvelgdama į Sutartį dėl Europos Sąjungos veikimo,

atsižvelgdama į 2006 m. liepos 11 d. Tarybos reglamentą (EB) Nr. 1083/2006, nustatantį bendrąsias nuostatas dėl Europos regioninės plėtros fondo, Europos socialinio fondo ir Sanglaudos fondo bei panaikinantį Reglamentą (EB) Nr. 1260/1999⁽¹⁾, ypač į jo 18 straipsnio 2 dalį,

kadangi:

- (1) Sprendimu 2006/593/EB⁽²⁾ Komisija nustatė orientacinį išsipareigojimų asignavimų, skirtų regionų konkurencingumo ir užimtumo tikslui 2007–2013 m. laikotarpiu, paskirstymą pagal valstybes nares.
- (2) Pagal Reglamento (EB) Nr. 1083/2006 II priedo 10 punktą 2010 m. nustatyta, kad Čekijos, Lenkijos ir Slovakijos kaupiamasis BVP 2007–2009 m. daugiau nei +/- 5 % nukrypo nuo kaupiamąjo BVP, numatyto pagal Reglamento (EB) Nr. 1083/2006 II priedo 9 punktą, įskaitant pasikeitimus, atsiradusius dėl valiutos kurso pokyčių. Todėl 2011–2013 m. laikotarpiu Čekijai, Lenkijai ir Slovakijai skirtos sumos turėtų būti atitinkamai iš dalies pakeistos.
- (3) Vadovaudamasi 2006 m. gegužės 17 d. Europos Parlamento, Tarybos ir Komisijos tarpinstitucinio susitarimo dėl biudžetinės drausmės ir patikimo finansų valdymo⁽³⁾ 16 ir 17 punktais 2010 m. balandžio 16 d. Komisija priėmė komunikatą dėl 2011 m. finansinės programos techninio patikslinimo pagal bendrųjų nacionalinių pajamų pokyčius, įskaitant valstybėms narėms, kurių 2007–2009 m. laikotarpio prognozuotas ir faktinis BVP

skyrėsi, iš sanglaudos rėmimo fondų skirtų lėšų sumos patikslinimą⁽⁴⁾, kuriuo ji pranešė, kad būtina atlikti teigiamą patikslinimą Čekijai (237 045 801 EUR) ir Slovakijai (137 711 534 EUR) ir paskirstyti jį lygiomis dalimis 2011, 2012 ir 2013 m.

- (4) Siekiant nustatyti šioms valstybėms narėms skirtas sumas, būtina atsižvelgti į *pro rata* paskirstymą konvergencijos ir regionų konkurencingumo bei užimtumo tikslams dabartiniu 2007–2013 m. programavimo laikotarpiu kiekvienai susijusiai valstybei narei ir į būtinybę kuo veiksmingiau paskirstyti lėšas šiuo metu įgyvendinamiems projektams. Todėl šiuo sprendimu turėtų būti paskirstyta tik su regionų konkurencingumo ir užimtumo tikslu susijusi bendrų teigiamų patikslinimų dalis.
- (5) Todėl Sprendimas 2006/593/EB turėtų būti atitinkamai iš dalies pakeistas,

PRIĖMĖ ŠĮ SPRENDIMĄ:

1 straipsnis

Sprendimo 2006/593/EB I priedas pakeičiamas šio sprendimo priedo tekstu.

2 straipsnis

Šis sprendimas skirtas valstybėms narėms.

Priimta Briuselyje 2010 m. rugpjūčio 30 d.

Komisijos vardu

Johannes HAHN

Komisijos narys

⁽¹⁾ OL L 210, 2006 7 31, p. 25.

⁽²⁾ OL L 243, 2006 9 6, p. 32.

⁽³⁾ OL C 139, 2006 6 14, p. 1.

⁽⁴⁾ COM(2010) 160 galutinis.

PRIEDAS

„I PRIEDAS

Orientacinis įsipareigojimų asignavimų, skirtų regionams, atitinkantiems reikalavimus struktūrinių fondų paramai gauti pagal regionų konkurencingumo ir užimtumo tikslą nuo 2007 m. sausio 1 d. iki 2013 m. gruodžio 31 d., paskirstymas pagal valstybes nares

(EUR)

1 LENTELĖ – Asignavimų suma (2004 m. kainomis)

Valstybė narė	Regionai, atitinkantys reikalavimus pagal regionų konkurencingumo ir užimtumo tikslą	Papildomas finansavimas, kaip nurodyta Reglamento (EB) Nr. 1083/2006 II priedo punkte:							
		10	16	20	23	25	26	28	29
Belgique/België	1 264 522 294								
Česká republika	172 351 284	4 633 651	199 500 000						
Danmark	452 135 320								
Deutschland	8 273 934 718					74 812 500			
España	2 925 887 307						199 500 000		
France	9 000 763 163								99 750 000
Éire/Ireland	260 155 399								
Italia	4 539 667 937							209 475 000	
Luxembourg	44 796 164								
Nederland	1 472 879 499								
Österreich	761 883 269								
Portugal	435 196 895								
Slovensko	398 057 758	7 006 030							
Suomi/Finland	778 631 938			153 552 511					
Sverige	1 077 567 589			215 598 656	149 624 993				
United Kingdom	5 335 717 800								
Iš viso	37 194 148 334	11 639 681	199 500 000	369 151 167	149 624 993	224 437 500	199 500 000	209 475 000	99 750 000

Valstybė narė	2 LENTELĖ – Metinis asignavimų paskirstymas (2004 m. kainomis)						
	2007	2008	2009	2010	2011	2012	2013
Belgique/België	180 646 042	180 646 042	180 646 042	180 646 042	180 646 042	180 646 042	180 646 042
Česká republika	53 121 612	53 121 612	53 121 612	53 121 612	54 696 847	54 665 961	54 635 679
Danmark	64 590 760	64 590 760	64 590 760	64 590 760	64 590 760	64 590 760	64 590 760
Deutschland	1 192 678 174	1 192 678 174	1 192 678 174	1 192 678 174	1 192 678 174	1 192 678 174	1 192 678 174
España	446 483 901	446 483 901	446 483 901	446 483 901	446 483 901	446 483 901	446 483 901
France	1 300 073 309	1 300 073 309	1 300 073 309	1 300 073 309	1 300 073 309	1 300 073 309	1 300 073 309
Éire/Ireland	37 165 057	37 165 057	37 165 057	37 165 057	37 165 057	37 165 057	37 165 057
Italia	678 448 991	678 448 991	678 448 991	678 448 991	678 448 991	678 448 991	678 448 991
Luxembourg	6 399 452	6 399 452	6 399 452	6 399 452	6 399 452	6 399 452	6 399 452
Nederland	210 411 357	210 411 357	210 411 357	210 411 357	210 411 357	210 411 357	210 411 357
Österreich	130 215 467	130 215 467	130 215 467	130 215 467	130 215 467	130 215 467	130 215 467
Portugal	62 170 985	62 170 985	62 170 985	62 170 985	62 170 985	62 170 985	62 170 985
Slovensko	59 287 258	57 274 995	54 915 823	51 153 834	55 518 251	58 543 272	68 370 355
Suomi/Finland	133 169 207	133 169 207	133 169 207	133 169 207	133 169 207	133 169 207	133 169 207
Sverige	206 113 034	206 113 034	206 113 034	206 113 034	206 113 034	206 113 034	206 113 034
United Kingdom	762 245 400	762 245 400	762 245 400	762 245 400	762 245 400	762 245 400	762 245 400
Iš viso	5 523 220 006	5 521 207 743	5 518 848 571	5 515 086 582	5 521 026 234	5 524 020 369	5 533 817 170*

KOMISIJOS SPRENDIMAS

2010 m. rugsėjo 1 d.

dėl geros jūrų vandenų aplinkos būklės kriterijų ir metodinių standartų

(pranešta dokumentu Nr. C(2010) 5956)

(Tekstas svarbus EEE)

(2010/477/ES)

EUROPOS KOMISIJA,

atsižvelgdama į Sutartį dėl Europos Sąjungos veikimo,

atsižvelgdama į 2008 m. birželio 17 d. Europos Parlamento ir Tarybos direktyvą 2008/56/EB, nustatančią Bendrijos veiksmų jūrų aplinkos politikos srityje pagrindus (Jūrų strategijos pagrindų direktyvą) ⁽¹⁾, ypač į jos 9 straipsnio 3 dalį,

kadangi:

- (1) Geros aplinkos būklės užtikrinimo kriterijai yra pagrindas pradėti formuoti suderintus požiūrius parengiamuosiuose jūrų strategijų įgyvendinimo etapuose, įskaitant geros aplinkos būklės požymių apibūdinimą ir išsamių aplinkosaugos tikslų nustatymą; jie turi būti nustatomi nuosekliai ir koordinuotai, vadovaujantis regioninio bendradarbiavimo reikalavimu.
- (2) Komisija konsultavosi su visomis suinteresuotosiomis šalimis ir vadovavosi regioninėmis jūrų konvencijomis, visų pirma dėl mokslinio ir techninio vertinimo, kurį parengė Jungtinio tyrimų centro ir Tarptautinės jūrų tyrimų tarybos sudarytos darbo grupės ir kuriuo prisidedama prie kriterijų ir metodinių standartų rengimo.
- (3) Vienas iš svarbiausių dalykų, nustatytų atliekant šį mokslinį ir techninį darbą, yra tai, kad reikia pagerinti papildomų mokslinių principų, leidžiančių nuosekliai ir visapusiškai įvertinti gerą aplinkos būklę, supratimą, siekiant paremti ekosistemoms palankaus valdymo požiūrio diegimą. Mokslines žinias būtina plėtoti vadovaujantis visų pirma komunikatu „Europos jūrų ir jūrininkystės mokslinių tyrimų strategija. Nuosekli Europos mokslinių tyrimų erdvės sistema tausiam vandenynų ir jūrų naudojimui remti“ ⁽²⁾, atsižvelgiant į komunikatą „2020 m.

EUROPA. Pažangaus, tvaraus ir integracinio augimo strategija“ ⁽³⁾ ir laikantis kitų Sąjungos teisės aktų ir politikos krypčių. Be to, vėliau šiame procese tikslinga naudoti patirtį, kuri bus įgyta nacionaliniu ir regioniniu lygmenimis, įgyvendinant parengiamuosius jūrų strategijų, išvardytų Direktyvos 2008/56/EB 5 straipsnio 2 dalies a punkte, etapus.

- (4) Todėl Komisijai tikslinga peržiūrėti šį sprendimą atsižvelgiant į Direktyvos 2008/56/EB 25 straipsnio 3 dalį. Reikia ne tik peržiūrėti kriterijus, bet ir toliau, glaudžiai derinant veiksmus su kuriamomis stebėsenos programomis, plėtoti metodinius standartus. Šią peržiūrą reikėtų atlikti kuo greičiau po to, kai bus baigtas pagal Direktyvos 2008/56/EB 12 straipsnį reikalaujamas vertinimas, kad būtų spėta paremti sėkmingą jūrų strategijų atnaujinimą, numatytą atlikti iki 2018 m. vadovaujantis tos direktyvos 17 straipsniu, ir taip prisidėti prie adaptinio valdymo įgyvendinimo. Tai neprieštarauja galimybei ateityje pakoreguoti geros aplinkos būklės apibūdinimą, atsižvelgiant į jūrų ekosistemų dinamiškumą, jų natūralią įvairovę ir tai, kad poveikio šaltiniai ir poveikis joms gali kisti priklausomai nuo įvairių žmogaus veiklos modelių raidos ir klimato kaitos poveikio.
- (5) Geros aplinkos būklės kriterijai grindžiami galiojančiais išsipareigojimais ir įvykiais, kuriuos lemia taikomi Sąjungos teisės aktai, įskaitant 2000 m. spalio 23 d. Europos Parlamento ir Tarybos direktyvą 2000/60/EB, nustatančią Bendrijos veiksmų vandens politikos srityje pagrindus ⁽⁴⁾, taikomą priekrantės vandenims, 1992 m. gegužės 21 d. Tarybos direktyvą 92/43/EEB dėl natūralių buveinių ir laukinės faunos bei floros apsaugos ⁽⁵⁾, 2009 m. lapkričio 30 d. Europos Parlamento ir Tarybos direktyvą 2009/147/EB dėl laukinių paukščių apsaugos ⁽⁶⁾, taip pat įvairios priemonės, sukurtos įgyvendinant bendrąją žuvininkystės politiką, prirėkus atsižvelgiant ir į įgyvendinant regionines konvencijas sukauptą informaciją bei žinias ir suformuotus požiūrius. Šiuo sprendimu prisidedama prie tolesnės geros jūrų vandenų aplinkos būklės koncepcijos plėtotės, taigi, kiek tai susiję su jūrų ekosistemomis, šiuo sprendimu taip pat remiamas Europos Sąjungos biologinės įvairovės strategijos po 2010 m. ir biologinės įvairovės veiksmų plano peržiūros procesas.

⁽³⁾ COM(2010) 2020 galutinis.

⁽⁴⁾ OL L 327, 2000 12 22, p. 1.

⁽⁵⁾ OL L 206, 1992 7 22, p. 7.

⁽⁶⁾ OL L 20, 2010 1 26, p. 7.

⁽¹⁾ OL L 164, 2008 6 25, p. 19.

⁽²⁾ COM(2008) 534 galutinis.

- (6) Įgyvendinant Direktyvą 2008/56/EB, kuri yra integruotos jūrų politikos aplinkos ramstis, būtina vadovautis ekosistemoms palankiu žmogaus veiklos, susijusios su visais jūrų aplinką veikiančiais sektoriais, valdymo požiūriu. Žaliojoje knygoje dėl bendrosios žuvininkystės politikos reformos ⁽¹⁾ teigiama, kad ši politika turi būti formuojama numatant tinkamas priemones šiam ekosistemoms palankiam požiūriui palaikyti.
- (7) Šiame sprendime numatytos priemonės atitinka pagal Direktyvos 2008/56/EB 25 straipsnio 1 dalį įsteigto komiteto nuomonę,

PRIĖMĖ ŠĮ SPRENDIMĄ:

1 straipsnis

Kriterijai, pagal kuriuos valstybės narės turi įvertinti pažangą, padarytą siekiant užtikrinti gerą aplinkos būklę, ir nuorodos į esamus taikytinus metodinius standartus (jei taikoma) pateikiami priede.

2 straipsnis

Šis sprendimas skirtas valstybėms narėms.

Priimta Briuselyje 2010 m. rugsėjo 1 d.

Komisijos vardu
Janez POTOČNIK
Komisijos narys

⁽¹⁾ COM(2009) 163 galutinis, p. 19.

PRIEDAS

GEROS APLINKOS BŪKLĖS KRITERIJAI IR METODINIAI STANDARTAI

A DALIS

Bendrosios geros aplinkos būklės kriterijų taikymo sąlygos

1. Kriterijai, pagal kuriuos vertinama pažanga, padaryta siekiant užtikrinti gerą aplinkos būklę, nurodyti ir sunumeruoti B dalyje prie kiekvieno iš vienuolikos Direktyvos 2008/56/EB I priede nurodytų geros aplinkos būklės deskriptorių. Kartu su kriterijais pateikiamas susijusių rodiklių sąrašas, kad šiuos kriterijus būtų galima tinkamai pritaikyti ir taip sudaryti sąlygas pažangai. B dalyje kriterijai pateikiami su nuorodomis į taikytinus metodinius standartus, jei tokių yra. Nustatyta, kad kai kuriuos iš tų kriterijų ir susijusių rodiklių reikia tobulinti ir grįšti papildoma informacija; vėliau jie bus aptariami šio sprendimo peržiūros procese⁽¹⁾. Šioje dalyje aptariamos bendrosios tokių kriterijų ir susijusių rodiklių taikymo sąlygos.
2. Daugumos kriterijų atveju vertinimas ir reikalinga metodika turi būti rengiami remiantis, o prireikus ir grindžiami tais, kurie taikytini pagal galiojančius Bendrijos teisės aktus, visų pirma Direktyvą 2000/60/EB, Europos Parlamento ir Tarybos direktyvą 2008/105/EB⁽²⁾, Direktyvą 92/43/EEB, Direktyvą 2009/147/EB ir kitus susijusius Sąjungos teisės aktus (įskaitant tuos, kurie taikomi pagal bendrąją žuvininkystės politiką, pvz., Tarybos reglamentą (EB) Nr. 199/2008⁽³⁾), atsižvelgiant ir į Jungtinio tyrimų centro bei Tarptautinės jūrų tyrinėjimo tarybos sudarytų darbo grupių⁽⁴⁾ ataskaitas, o prireikus taip pat į įgyvendinant regionines jūrų konvencijas sukaupą informaciją bei žinias ir suformuotus požiūrius.
3. Siekiant užtikrinti gerą aplinkos būklę, visa su aptariamąja sritimi susijusi žmogaus veikla turi būti vykdoma laikantis jūrų aplinkos apsaugos ir išsaugojimo reikalavimo ir taip, kad dabartinės ir būsimos kartos galėtų tvariai naudoti jūrų išteklius ir naudotis jūrų paslaugomis, kaip nurodyta Direktyvos 2008/56/EB 1 straipsnyje. Geros aplinkos būklės kriterijus reikia taikyti atsižvelgiant į būtinybę didžiausią dėmesį skirti vertinimui bei stebėsenai ir pirmumą suteikti veiksams, susijusiems su poveikio ir grėsmės jūrų ekosistemoms ir jų komponentams svarba. Tačiau svarbu ir tai, kad vertinimas būtų atliekamas atsižvelgiant į pagrindinio kaupiamąjo ir sąveikio poveikio jūrų ekosistemai padarinius, kaip nurodyta Direktyvos 2008/56/EB 8 straipsnio 1 dalies b punkto ii papunktyje.
4. Tam tikrais atvejais, visų pirma atsižvelgiant į informacijos poreikį ir konkrečių jūrų vandenių geografinės aprėpties santykį, gali būti tikslinga pirmiausia taikyti kai kuriuos atrinktus kriterijus ir susijusius rodiklius bendram vaizdui apie aplinkos būklę susidaryti platesniu mastu ir tik po to nustatyti atvejus ir konkrečias vietas, kuriose, atsižvelgiant į poveikio ir grėsmės svarbą ir įvertinus aplinkos ypatybes ir (arba) žmogiškojo poveikio šaltinius, reikia atlikti išsamesnį vertinimą pagal visus tinkamus su kriterijais susijusius rodiklius.
5. Su laiku ir erdve susijęs poveikis gerokai skiriasi priklausomai nuo poveikio šaltinio rūšies ir veikiančių ekosistemos komponentų atsparumo. Kai kurių kriterijų ir rodiklių ypatybės lemia, kad, siekiant užfiksuoti skirtingų procesų įvairovę, reikia taikyti skirtingos trukmės laikotarpius. Jei vertinimas turi būti pradėtas vykdyti palyginti mažos erdvės mastu, kad būtų ekologiškai prasmingas (pavyzdžiui, kadangi poveikio šaltiniai jau lokalizuoti), gali būti, kad toliau vertinimus reikės plėtoti didesniu mastu, pavyzdžiui, pakvadrąčių, paregionių ir regionų lygmenimis.
6. Atlikus bendrą poveikio šaltinių masto, pasiskirstymo ir intensyvumo, taip pat skirtingų ekosistemų komponentų dydžio, pažeidžiamumo ir gebėjimo atsikurti vertinimą, o, jei įmanoma, ir jų grafinių atvaizdavimą, galima nustatyti vietas, kuriose jūrų ekosistemos buvo arba galėjo būti neigiamai paveiktos. Tai taip pat yra naudingas pagrindas vertinant faktinio arba galimo poveikio jūrų ekosistemoms mastą. Šis požiūris suformuotas atsižvelgiant į rizikos veiksnius, o kartu juo remiamas tinkamiausių su kriterijais susijusių rodiklių, pagal kuriuos vertinama pažanga, padaryta siekiant užtikrinti gerą aplinkos būklę, pasirinkimas. Tai taip pat padeda kurti specifines priemones, kuriomis galima paremti ekosistemoms palankų žmogaus veiklos valdymo požiūrį, kuriuo reikėtų vadovautis siekiant užtikrinti gerą aplinkos būklę, nes nustatomi poveikio šaltiniai ir įvertinamas poveikis, įskaitant jo kaupiamuosius ir sąveikiuosius padarinius. Tokios priemonės – tai erdvinės apsaugos priemonės ir priemonės, išvardytos Direktyvos 2008/56/EB VI priede, visų pirma pasiskirstymo laiko ir erdvės atžvilgiu kontrolės priemonės, tokios kaip jūrų erdvės planavimas.
7. Jūra pasižymi aplinkos sąlygų įvairove, o žmogaus veikla, kuri šią įvairovę veikia, taip pat labai įvairi. Labai skiriasi ne tik regionai, bet ir jūrų regionai, paregioniai bei pakvadrąčiai. Todėl ketinant taikyti specifinius su kriterijais susijusius rodiklius reikėtų apsvarstyti, ar ekologijos atžvilgiu jie yra aktualūs vertinant kiekvieną situaciją.

⁽¹⁾ Žr. 3 ir 4 konstatuojamąsias dalis.

⁽²⁾ OL L 348, 2008 12 24, p. 84.

⁽³⁾ OL L 60, 2008 3 5, p. 1.

⁽⁴⁾ Žr. 2 konstatuojamąją dalį.

8. Valstybės narės turi išanalizuoti kiekvieną priede išvardytą kriterijų ir susijusius rodiklius, kad nustatytų tuos, kurie turėtų būti naudojami gerai aplinkos būklei apibūdinti. Remdamasi pradinio vertinimo ir manydama, kad vienas ar daugiau kriterijų yra netinkami, valstybė narė turi Komisijai tai pagrįsti atsižvelgdama į pranešimo reikalavimą pagal Direktyvos 2008/56/EB 9 straipsnio 2 dalį, kai tai aktualu siekiant užtikrinti nuoseklumą ir lyginant regionus ir paregionius. Tokiomis aplinkybėmis valstybės narėms taikomas Direktyvos 2008/56/EB 5 ir 6 straipsniuose nustatytas regioninio bendradarbiavimo įpareigojimas, o ypač reikalavimas užtikrinti, kad skirtingi jūrų strategijų elementai būtų nuoseklūs ir suderinti visame atitinkamame jūrų regione ar paregionyje.
9. Svarbu, kad taikant kriterijus būtų atsižvelgiama į pradinio vertinimo, reikalaujamo pagal Direktyvos 2008/56/EB 8 straipsnį ir III priedą, rezultatus ir kad tai nebūtų daroma skyriumi. Pradinis vertinimas yra pagrindinė priemonė svarbiausioms jūrų aplinkos savybėms ir ypatybėms, taip pat vyraujantiems poveikio jūrų aplinkai šaltiniams ir pačiam poveikiui nustatyti; jis turi būti reguliariai atnaujinamas ir atitikti stebėsenos programas. Pirmasis vertinimas turi būti baigtas iki Direktyvos 2008/56/EB 5 straipsnio 2 dalyje nurodytos dienos, remiantis orientaciniais tos direktyvos III priede nurodytų elementų sąrašais ir atsižvelgiant į esamus duomenis, jei jų yra. Reikia atsižvelgti į tai, kad šiuo pradinio laikotarpiu kai kurie kriterijai ir susiję rodikliai laikomi iki galo neparengtais.
10. Pažanga siekiant užtikrinti gerą aplinkos būklę daroma didesnių nenutrūkstamų jūrų aplinkos pokyčių kontekste. Klimato kaita jau veikia jūrų aplinką, įskaitant ekosistemų procesus ir funkcijas. Kur reikia, rengdamos savo jūrų strategijas valstybės narės turi pateikti visus klimato kaitos poveikio įrodymus. Diegiant ekosistemoms palankiu požiūriu grindžiamą adaptyvųjį valdymą, geros aplinkos būklės apibūdinimą reikia reguliariai atnaujinti.

B DALIS

Geros aplinkos būklės kriterijai pagal Direktyvos 2008/56/EB I priede nurodytus deskriptorius

- 1 deskriptorius.** Biologinė įvairovė yra išsaugota. Buveinių kokybė ir paplitimas, taip pat rūšių pasiskirstymas ir gausa atitinka vyraujančias fiziografines, geografines ir klimatinės sąlygas.

Vertinimą reikia atlikti šiame skirsnyje pateikiamais keliais ekologiniais lygmenimis: ekosistemų, buveinių (įskaitant susijusias bendruomenes biotopų atžvilgiu) ir rūšių, atsižvelgiant į A dalies 2 punktą. Kai kuriems šio deskriptoriaus aspektams įvertinti reikia papildomos mokslinės ir techninės paramos⁽⁵⁾. Kadangi deskriptorius apima plačią sritį, didžiausią svarbą, remiantis Direktyvos 2008/56/EB III priedu, reikia teikti biologinės įvairovės savybėms pagal rūšis, buveines ir ekosistemas. Tai padeda nustatyti tas biologinės įvairovės savybes ir tas vietas, kurioms daromas poveikis ir kyla grėsmė, ir nuspręsti dėl tinkamiausių pasirinktų kriterijų rodiklių, kurie tikėtų vertinamoms vietovėms ir savybėms⁽⁶⁾. Direktyvos 2008/56/EB 5 ir 6 straipsniuose numatytas regioninio bendradarbiavimo įpareigojimas yra tiesiogiai susijęs su biologinės įvairovės savybių pasirinkimo regionuose, paregioniuose ir pakvadraciuose procesu, įskaitant reikalavimą prirėkus nustatyti pamatines sąlygas pagal Direktyvos 2008/56/EB IV priedą. Modeliavimas naudojantis geografinės informacinės sistemos platforma gali būti naudingas grafiškai atvaizduojant biologinės įvairovės savybes ir žmogaus veiklą bei jos poveikį su sąlyga, kad taikant rezultatus visos padarytos klaidos būtų tinkamai įvertinamos ir paaiškinamos. Šis duomenų tipas yra būtinas diegiant ekosistemoms palankų žmogaus veiklos valdymą ir kuriant susijusias erdvinės priemonės⁽⁷⁾.

Rūšių lygmuo

Vertinant kiekvieną regioną, paregionį ar pakvadratį reikia sudaryti aktualių rūšių ir funkcinių grupių imtį, atsižvelgiant į Direktyvos 2008/56/EB III priedo 1 lentelėje pateikiamame orientaciniame sąraše nurodytas skirtingas rūšis ir bendruomenes (pvz., fitoplanktono ir zooplanktono) ir vadovaujantis A dalies 2 punktu. Trys kriterijai, pagal kuriuos turi būti vertinamos visos rūšys, yra rūšies pasiskirstymas, populiacijos dydis ir populiacijos būklė. Dėl pastarojo kriterijaus, pasitaiko atvejų, kai reikia atsižvelgti ir į populiacijų sveikatą, taip pat populiacijos individų tarpusavio santykius (*inter*) ir skirtingų populiacijų individų santykius (*intra*). Be to, svarbu atskirai įvertinti porūšius ir populiacijas, iš kurių kai kurių būklei, kaip paaiškėjo atlikus pradinį vertinimą arba gavus naujos informacijos, yra daromas poveikis ir gali grėsti pavojus. Taip pat atliekant rūšių vertinimą reikia visapusiškai atsižvelgti į jų buveinių pasiskirstymą, dydį ir būklę, laikantis direktyvose 92/43/EEB⁽⁸⁾ ir 2009/147/EB nustatytų reikalavimų, siekiant įsitikinti, kad buveinė yra pakankamai didelė, kad išlaikytų savo populiaciją, ir atsižvelgiant į bet kokią grėsmę tokioms buveinėms išsekti ar išnykti. Biologinę įvairovę vertinant rūšių lygmeniu, trys kriterijai, pagal kuriuos vertinama pažanga, padaryta siekiant užtikrinti gerą aplinkos būklę, ir su kiekvienu iš jų susiję rodikliai yra tokie:

⁽⁵⁾ Žr. 3 ir 4 konstatuojamąsias dalis.

⁽⁶⁾ Žr. A dalies 3–6 punktus.

⁽⁷⁾ Žr. A dalies 6 punktą.

⁽⁸⁾ „Apsaugos būklės vertinimas, stebėsenos ir ataskaitų teikimas. 2001–2007 m. laikotarpio ataskaitos rengimas pagal Buveinių direktyvos 17 straipsnį“ (angl. *Assessment, monitoring and reporting of conservation status – Preparing the 2001–2007 report under Article 17 of the Habitats Directive*), 2005 m. kovo 15 d.; 2005 m. balandžio 20 d. priimta Buveinių komitete.

1.1. Rūšies pasiskirstymas

- Pasiskirstymo aprėptis (1.1.1)
- Pasiskirstymo modelis toje aprėptyje (jei taikoma) (1.1.2)
- Plotas, kuriame nustatyta rūšis (taikoma sėslioms/bentalės rūšims) (1.1.3)

1.2. Populiacijos dydis

- Populiacijos gausa ir (arba) biomasė (priklausomai nuo konkretaus atvejo) (1.2.1)

1.3. Populiacijos būklė

- Populiacijos demografinės savybės (pvz., kūno dydžio arba amžiaus klasės struktūra, lyčių santykis, produktyvumo rodikliai, išgyvenimo/mirtingumo rodikliai) (1.3.1)
- Populiacijos genetinė struktūra (jei taikoma) (1.3.2)

Buveinių lygmuo

Taikant Direktyvą 2008/56/EB buveinės sąvoka siejama ir su abiotinėmis ypatybėmis, ir su susijusia biologine bendruomene, o abu elementus kartu sieja biotopo sąvoka. Vertinant kiekvieną regioną, pareigonių ar pakvadratų reikia sudaryti aktualių buveinių imtį, remiantis III priedo 1 lentelėje pateikiamame orientaciniame sąraše nurodytomis skirtingomis buveinėmis ir atsižvelgiant į A dalies 2 punkte minimus teisės aktus. Tokie teisės aktai taip pat taikomi tam tikroms buveinių grupėms (t. y. pririnkus vertinama tokioms grupėms priklausančių buveinių sudėtis, dydis ir santykinės proporcijos) ir funkcinėms buveinėms (pvz., neršimo, augimo ir mitybos zonomis, taip pat migracijos maršrutams). Atliekant buveinių lygmens vertinimą ir siekiant nuosekliai suklasifikuoti jūrų buveines, itin svarbu turėti papildomų priemonių ir atlikti tinkamą grafinį atvaizdavimą, taip pat reikia atsižvelgti į atstumo nuo kranto ir gylio gradiento variacijas (pvz., kranto, šelfo ir gelmės). Trys kriterijai, pagal kuriuos turi būti vertinamos buveinės, yra buveinių pasiskirstymas, dydis ir būklė (dėl pastarojo kriterijaus, ypač svarbu įvertinti tipinių rūšių ir bendruomenių būklę); kartu pateikiami su kiekvienu iš jų susiję rodikliai. Atliekant buveinės būklės vertinimą reikia visapusiškai atsižvelgti į susijusių bendruomenių ir rūšių būklę, laikantis direktyvose 92/43/EEB⁽⁹⁾ ir 2009/147/EB nustatytų reikalavimų, o pririnkus įvertinti ir jų funkcinis bruožas.

1.4. Buveinės pasiskirstymas

- Pasiskirstymo aprėptis (1.4.1)
- Pasiskirstymo modelis (1.4.2)

1.5. Buveinės dydis

- Buveinės plotas (1.5.1)
- Buveinės apimtis (jei taikoma) (1.5.2)

1.6. Buveinės būklė

- Tipinių rūšių ir bendruomenių būklė (1.6.1)
- Santykinė gausa ir (arba) biomasė (priklausomai nuo konkretaus atvejo) (1.6.2)
- Fizinės, hidrologinės ir cheminės sąlygos (1.6.3)

Ekosistemų lygmuo

1.7. Ekosistemos struktūra

- Ekosistemos komponentų (buveinių ir rūšių) sudėtis ir santykinės proporcijos (1.7.1)

Be to, kai siekiant bendrai apibūdinti gerą aplinkos būklę vertinami ekosistemų procesai ir funkcijos, ypač svarbu atsižvelgti į ekosistemos struktūrinių komponentų sąveiką, vadovaujantis, be kita ko, Direktyvos 2008/56/EB 1 straipsniu, 3 straipsnio 5 dalimi ir 9 straipsnio 1 dalimi. Vertinant ekosistemų procesus ir funkcijas svarbūs ir kiti funkciniai aspektai, kurie apibūdinami pagal kitus geros aplinkos būklės deskriptorius (pavyzdžiui, 4 ir 6 deskriptorius), taip pat sąveikos ir gebėjimo atsikurti veiksniai.

⁽⁹⁾ Žr. 8 išnašą.

2 deskriptorius. Žmogaus veiklos introdukuotų nevietinių rūšių paplitimas nekelia grėsmės neigiamai pakeisti ekosistema.

Būtina nustatyti ir įvertinti žmogaus veiklos introdukuotų nevietinių rūšių plitimo trajektorijas ir vektorius, nes tik taip galima užtikrinti, kad tokios žmogaus veiklos introdukuotos rūšys neišplistų tiek, kad galėtų neigiamai paveikti ekosistema, ir sušvelninti bet kokių jų poveikį. Atliekant pradinį vertinimą reikia atsižvelgti į tai, kad kai kurios žmogaus veiklos introdukuotos rūšys jau yra reguliuojamos Sąjungos lygmeniu⁽¹⁰⁾, siekiant įvertinti ir kuo labiau sumažinti galimą jų poveikį vandens ekosistemoms, ir kad kai kurios nevietinės rūšys jau ilgą laiką yra įprastai naudojamos akvakultūroje, o pagal galiojančius reglamentus⁽¹¹⁾ joms jau taikoma specialių leidimų išdavimo tvarka. Tačiau informacijos apie nevietinių rūšių poveikį aplinkai vis dar yra nedaug. Kad būtų galima nustatyti potencialiai naudingus, visų pirma invazinių nevietinių rūšių keliamo pavojaus, rodiklius⁽¹²⁾ (tokius kaip biologinės taršos indeksai), reikia papildomai tobulinti mokslines ir technines priemones, o tai tebėra pagrindinis uždavinys siekiant užtikrinti gerą aplinkos būklę. Didžiausia svarba vertinimo ir stebėsenos⁽¹³⁾ atžvilgiu teikiama būklės apibūdinimui, kurį atlikti būtina, siekiant nustatyti pavojaus mastą, tačiau kuris savaime dar nerodo, ar pagal šį deskriptorių gera aplinkos būklė yra užtikrinama.

2.1. Nevietinių, visų pirma invazinių, rūšių gausos ir būklės apibūdinimas

- Nevietinių rūšių, visų pirma invazinių nevietinių rūšių, gausos kitimo, laikino paplitimo ir erdvinio išsidėstymo natūralioje aplinkoje tendencijos, ypač rizikos zonose, atsižvelgiant į pagrindinius tokių rūšių plitimo vektorius ir trajektorijas (2.1.1)

2.2. Invazinių nevietinių rūšių poveikis aplinkai

- Invazinių nevietinių ir vietinių rūšių santykis kai kuriose išsamiai ištirtose taksonominėse grupėse (pavyzdžiui, žuvų, makrodumblių, moliuskų), kuris gali lemti rūšinės sudėties pakitimus (o vėliau, pavyzdžiui, ir vietinių rūšių išstūmimą) (2.2.1)
- Nevietinių invazinių rūšių poveikis rūšių, buveinių ir ekosistemų lygmeniu (jei įmanoma nustatyti) (2.2.2)

3 deskriptorius. Visų komerciniais tikslais naudojamų žuvų ir vėžiagyvių populiacijos neperžengia saugių biologinių ribų, o jų pasiskirstymas pagal amžių ir dydį rodo, kad išteklių būklė gera.

Šis skirsnis taikomas visoms išteklių grupėms, kurios patenka į Reglamento (EB) Nr. 199/2008 (atsižvelgiant į Direktyvos 2008/56/EB geografinę aprėptį) ir panašių bendrosios žuvininkystės politikos reikalavimų taikymo sritį. Jo taikymas šioms ir kitoms išteklių grupėms priklauso nuo prieinamų duomenų (atsižvelgiant į Reglamento (EB) Nr. 199/2008 nuostatas dėl duomenų rinkimo), pagal kuriuos bus pasirenkami tinkamiausi naudotini rodikliai. Trys šio deskriptoriaus kriterijai, pagal kuriuos vertinama pažanga, padaryta siekiant užtikrinti gerą aplinkos būklę, ir su kiekvienu iš jų susiję rodikliai yra tokie:

3.1. Žvejybos veiklos poveikio mastas

Pagrindinis rodiklis. Pagrindinis žvejybos veiklos poveikio masto rodiklis yra toks:

- Mirtingumo dėl žvejybos koeficientas (F) (3.1.1)

Siekiant geros aplinkos būklės arba norint ją tokią išlaikyti, F vertės turi arba prilygti F_{MSY} vertei (mirtingumo dėl žvejybos lygis, kuris palaiapsniui užtikrina didžiausią tausią žvejybą užtikrinantį sužvejotų žuvų kiekį, angl. MSY), arba būti už F_{MSY} vertę mažesnės. Tai reiškia, kad mišrios žuvininkystės srityje ir tais atvejais, kai svarbi ekosistemų sąveika, ilgalaikiai valdymo planai gali sudaryti sąlygas kai kuriuos išteklius naudoti nesiekiant F_{MSY} lygiu, kad nebūtų apribota galimybė naudoti kitų rūšių išteklius sulig F_{MSY} lygiu⁽¹⁴⁾.

F vertė apskaičiuojama pagal atitinkamus analitinius vertinimus, pagrįstus sužvejoto kiekio (kuris yra visas iš išteklių grupės pašalintas kiekis, įskaitant išmestą į jūrą ir neregistruotą kiekį) analize atsižvelgiant į individų amžių arba ilgį, taip pat papildoma informacija. Jei informacijos apie išteklių populiacijos dinamiką nepakanka, kad būtų galima modeliuoti situaciją, gali būti naudojamas su „sužvejojamo kiekio pagal naujus individus“ kreive (angl. *yield-per-recruit curve*) (Y/R) siejamų F verčių mokslinis vertinimas kartu su kita informacija apie žvejybos poveikį laiko atžvilgiu arba apie panašių išteklių populiacijos dinamiką.

⁽¹⁰⁾ 2007 m. birželio 11 d. Tarybos reglamentas (EB) Nr. 708/2007 dėl svetimų ir nevietinių rūšių panaudojimo akvakultūroje (OL L 168, 2007 6 28, p. 1).

⁽¹¹⁾ Žr. Reglamento (EB) Nr. 708/2007 IV priedą.

⁽¹²⁾ Žr. 3 ir 4 konstatuojamąsias dalis.

⁽¹³⁾ Žr. A dalies 9 punktą.

⁽¹⁴⁾ Komunikatas „ES tausiosios žuvininkystės įgyvendinimas taikant didžiausio ilgalaikio sugaunamo kiekio principą“ (COM(2006) 360 galutinis).

Antriniai rodikliai (jei analitinių vertinimų, pagal kuriuos nustatomos F vertės, nėra):

— Sužvejoto kiekio ir biomasės indekso santykis (toliau – sužvejoto kiekio ir biomasės santykis) (3.1.2)

F_{MSY} atspindinčio rodiklio vertę reikia nustatyti pagal mokslinį vertinimą, kai atliekama nustatytų rodiklio istorinių tendencijų analizė, ir pagal kitą informaciją apie žvejybos poveikį laiko atžvilgiu. Jei atlikta išteklių našumu pagrįstų vertinimų, sužvejoto kiekio ir biomasės santykis, pagal kurį nustatomas didžiausias tausią žvejybą užtikrinantis sužvejotų žuvų kiekis, gali būti naudojamas kaip teikiamoji nuoroda.

Be sužvejoto kiekio ir biomasės santykio rodiklio, antrinius rodiklius galima nustatyti remiantis bet koku kitu tinkamu ir pakankamai patikimu mirtingumo dėl žvejybos koeficiento pakaitiniu kintamuoju.

3.2. Išteklių reprodukcinis pajėgumas

Pagrindinis rodiklis. Pagrindinis išteklių reprodukcinio pajėgumo rodiklis yra toks:

— Neršiančių išteklių biomasė (SBB) (3.2.1)

Šis rodiklis apskaičiuojamas pagal atitinkamus analitinius vertinimus, pagrįstus sužvejoto kiekio analize atsižvelgiant į individų amžių arba ilgį, taip pat papildoma informacija.

Jei pagal analitinį vertinimą galima apskaičiuoti SSB, visą reprodukcinį pajėgumą atspindinti pamatinė vertė yra SSB_{MSY} , t. y. neršiančių išteklių biomasė, kuri pasiektų didžiausią tausią žvejybą užtikrinantį sužvejotų žuvų kiekį, kai mirtingumo dėl žvejybos koeficientas lygus F_{MSY} . Laikoma, kad bet kuri nustatyta SSB vertė, kuri yra lygi SSB_{MSY} vertei arba jos nesiekia, tenkina šį kriterijų.

Siekiant įvertinti tai, kad dėl galimos išteklių grupių sąveikos didžiausią tausią žvejybą užtikrinantį sužvejotų žuvų kiekį atitinkančio SSB gali nepavykti pasiekti visoms išteklių grupėms vienu metu, reikia papildomų tyrimų.

Jei modeliuojant neįmanoma patikimai apskaičiuoti SSB_{MSY} vertės, tai vertinant šį kriterijų kaip kintamasis turi būti naudojama SSB_{pa} vertė, kuri yra mažiausia SSB vertė, lemianti didelę tikimybę, kad išteklių grupė gali papildyti dominuojančiomis išnaudojimo sąlygomis.

Antriniai rodikliai (jei analitinių vertinimų, pagal kuriuos nustatomos SSB vertės, nėra):

— Biomasės indeksai (3.2.2)

Šis rodiklis gali būti naudojamas, jei įmanoma gauti tokius lytiškai subrendusios populiacijos dalies indeksus. Tokiais atvejais tokie indeksai turi būti naudojami tada, kai mokslinio vertinimo duomenimis galima patvirtinti (atlikus rodiklio istorinių tendencijų analizę ir remiantis kita informacija apie žvejybos poveikį laiko atžvilgiu), kad yra didelė tikimybė, kad išteklių grupė galės papildyti dominuojančiomis išnaudojimo sąlygomis.

3.3. Populiacijos pasiskirstymas pagal amžių ir dydį

Pagrindiniai rodikliai. Sveikos išteklių grupės pasižymi didele ilgaamžių didelių individų proporcija. Santykinė didelių žuvų gausa grindžiami rodikliai yra tokie:

— Didesnių už vidutinę pirmos lytinės brandos normą žuvų proporcija (3.3.1)

— Vidutinis didžiausias visų rūšių, minimų mokslinių tyrimų laivų įrašuose, žuvų ilgis (3.3.2)

— 95-asis žuvų ilgio pasiskirstymo procentilis remiantis mokslinių tyrimų laivų įrašais (3.3.3)

Antrinis rodiklis:

— Dydis pirmos lytinės brandos metu, kuris gali atspindėti nepageidaujamo genetinio poveikio dėl išteklių naudojimo mastą (3.3.4)

Vertinant dvi rodiklių grupes (didelių rūšių proporciją ir dydį pirmos lytinės brandos metu), reikia remtis ekspertų vertinimu tam, kad būtų galima nustatyti, ar didelė tikimybė, kad nebus pakenkta vidinei genetinei išteklių grupės įvairovei. Ekspertų vertinimas turi būti atliekamas tada, kai bus baigta su rodikliu susijusių laiko eilučių analizė, kartu su bet kokia kita informacija apie rūšių biologiją.

4 deskriptorius. Visų jūrų maisto grandinių tinklų elementų, kiek apie juos žinoma, gausos ir įvairovės lygiai yra normalūs ir gali užtikrinti ilgalaikę rūšių gausą ir visiškai išsaugoti jų reprodukcinių pajėgumą.

Šis deskriptorius susijęs su svarbiais funkciniais aspektais, tokiais kaip energijos šrautai ir maisto grandinių tinklų struktūra (dydis ir gausa). Šiame etape tolesnei kriterijų ir potencialiai naudingų rodiklių plėtotei reikia papildomos mokslinės ir techninės paramos, kad būtų galima įvertinti santykius maisto grandinių tinkle⁽¹⁵⁾.

4.1. Pagrindinių rūšių arba trofinių grupių produktyvumas (produkcija iš vieneto biomasės)

Siekiant išsiaiškinti energijos šrautus maisto grandinių tinkluose, reikia toliau plėtoti reikiamus rodiklius, kad būtų galima įvertinti, kaip veikia pagrindiniai plėšrūno-aukos procesai, ir taip atspindėti ilgalaikį komponentų gyvybingumą maisto grandinių tinklo dalyje, kurioje jie gyvena, remiantis kai kuriuose pareiginiuose atrenkant reikiamas rūšis (pvz., žinduolius, jūrų paukščius) įgyta patirtimi.

— Pagrindinių plėšrūnų rūšių duomenys pagal jų produkcijos iš biomasės vieneto lygį (produktyvumas) (4.1.1)

4.2. Pasirinktų rūšių proporcija maisto grandinių tinklų viršuje

Siekiant išsiaiškinti maisto grandinių tinklų struktūrą, komponentų dydį ir gausą, reikia įvertinti pasirinktų rūšių proporciją maisto grandinių tinklų viršuje. Reikia toliau plėtoti rodiklius, remiantis kai kuriuose pareiginiuose įgyta patirtimi. Didelių žuvų duomenų sukaupta atliekant žuvų stebėsenos tyrimus.

— Didelės žuvis (pagal svorį) (4.2.1)

4.3. Pagrindinių trofinių grupių ir (arba) rūšių gausa ir (arba) pasiskirstymas

— Funkciškai svarbių pasirinktų grupių ir (arba) rūšių gausos kitimo tendencijos (4.3.1)

Būtina nustatyti populiacijos būklės pakitimus, kurie gali veikti maisto grandinių tinklo struktūrą. Reikia toliau plėtoti išsamius rodiklius, atsižvelgiant į jų reikšmę maisto grandinių tinklams ir remiantis tinkamomis regiono, pareigonio ar pakvadračio grupėmis ir (arba) rūšimis, įskaitant (jei taikoma):

— spartaus ciklo grupes (pvz., fitoplanktonas, zooplanktonas, medūzos, dvigeldžiai moliuskai, trumpaamžės pelaginės žuvis), kurios sparčiai reaguotų į ekosistemos pokytį ir yra naudingos tuo, kad pagal jas galima anksti spręsti apie gresiantį pavojų,

— grupes ir (arba) rūšis, naudojamas žmogaus veikloje arba netiesiogiai jos veikiamas (tai visų pirma priegauda ir išmetami į jūrą individai),

— buveinę charakterizuojančias grupes ir (arba) rūšis,

— maisto grandinių tinklo viršuje esančias grupes ir (arba) rūšis,

— anadrominių ir katadrominių toli migruojančių žuvų rūšis,

— grupes ir (arba) rūšis, kurios yra glaudžiai susijusios su konkrečiomis kito trofinio lygmens grupėmis ir (arba) rūšimis.

5 deskriptorius. Žmogaus sukelta eutrofizacija yra sumažinta, ypač jos neigiamas poveikis, pvz., biologinės įvairovės praradimas, ekosistemos nykimas, žalingas dumblių žydėjimas ir deguonies trūkumas dugno vandenyse.

Jūrų vandenų eutrofizacijos vertinimas turi būti atliekamas atsižvelgiant į priekrantės ir tarpinių vandenų vertinimą pagal Direktyvą 2000/60/EB (V priedo 1.2.3 ir 1.2.4 punktai) ir susijusį rekomendacinį dokumentą⁽¹⁶⁾ taip, kad duomenis būtų galima palyginti, taip pat atsižvelgiant į įgyvendinant regionines jūrų konvencijas sukaupią informaciją bei žinias ir suformuotus požiūrius. Remiantis atrankos procedūra, kuri yra pradinio vertinimo dalis, siekiant eutrofizaciją įvertinti tinkamai, galima atsižvelgti į rizikos veiksnius⁽¹⁷⁾. Vertinant reikia sieti informaciją apie maisto medžiagų lygius su informacija apie įvairovę pirminių ir antrinių padarinių, kurie ekologijos atžvilgiu yra aktualūs⁽¹⁸⁾, poveikį, atsižvelgiant į atitinkamus laikotarpius. Kadangi maisto medžiagų koncentracija tiesiogiai priklauso nuo jų patekimo į vandens baseiną iš upių, ypač svarbu naudojantis sukurtais bendradarbiavimo struktūromis, kaip nustatyta Direktyvos 2008/56/EB 6 straipsnio 2 dalies trečioje pastraipoje, bendradarbiauti su priėjimo prie jūros neturinčiomis valstybėmis narėmis.

⁽¹⁵⁾ Žr. 3 ir 4 konstatuojamąsias dalis.

⁽¹⁶⁾ Rekomendacinis dokumentas Nr. 23 „Eutrofizacijos vertinimas Europos vandens politikos kontekste“ (angl. *Eutrophication Assessment in the Context of European Water Policies*), Europos Komisija (2009 m.). Žr. <http://circa.europa.eu/Public/irc/env/wfd/library>

⁽¹⁷⁾ Žr. A dalies 3–6 punktus.

⁽¹⁸⁾ Žr. A dalies 7 punktą.

5.1. Maisto medžiagų lygiai

- Maisto medžiagų koncentracija vandens stovymėje (5.1.1)
- Maisto medžiagų (silicio dioksido, azoto ir fosforo) santykis (jei taikoma) (5.1.2)

5.2. Tiesioginis maisto medžiagų gausėjimo poveikis

- Chlorofilo koncentracija vandens stovymėje (5.2.1)
- Vandens skaidrumas, susijęs su padidėjusiu skandinavių dumblių kiekiu (jei taikoma) (5.2.2)
- Oportunistinių makrodumblių gausa (5.2.3)
- Žmogaus veiklos lemiami rūšių pakitimai floristinėje sudėtyje, pavyzdžiui, diatominių ir žiuželinų dumblių santykis, bentalės ir pelaginių rūšių kaita, tai pat nevietinių rūšių arba toksiškų dumblių (pvz., melsvabakterių) žydėjimas (5.2.4)

5.3. Netiesioginis maisto medžiagų gausėjimo poveikis

- Daugiamečių jūrinių dumblių ir jūrų žolės (pavyzdžiui, rudadumblių (angl. *fucoid*), andrų (angl. *eelgrass*) ir jūrų žolės *Posidonia oceanica* (angl. *Neptune grass*) gausa, kurią neigiamai paveikė vandens skaidrumo lygio blogėjimas (5.3.1)
- Deguonies tirpimas, t. y. pokyčiai dėl padidėjusios organinės medžiagos dekompozicijos ir atitinkamo ploto dydžio (5.3.2)

6 deskriptorius. Jūros dugno vientisumas yra tokio lygio, kad užtikrinamas ekosistemų struktūros ir funkcijų išsaugojimas, o svarbiausia, kad nėra neigiamo poveikio bentalės ekosistemoms.

Atsižvelgiant į ekosistemų gebėjimą atsikurti siekiama, kad žmogaus veikla jūros dugne netrukdytų išsaugoti natūralios ekosistemų komponentų įvairovės, produktyvumo ir dinaminių ekologinių procesų. Įvertinti šį deskriptorių gali būti itin sunku, nes informacijos apie kai kurių bentalės ekosistemų savybes ir apie kai kurių žmogaus veiklos rūšių poveikį yra nedaug. Vertinimą ir stebėseną reikia atlikti po to, kai bus atlikta pradinė biologinės įvairovės savybėms daromo poveikio ir keliamos grėsmės, taip pat žmogaus veiklos poveikio analizė, o atlikto mažo masto vertinimo rezultatai bus panaudoti rengiant didesnio masto vertinimą, apimant (jei taikoma) pakvadratį, paregionį ar regioną⁽¹⁹⁾.

6.1. Fizinė žala atsižvelgiant į substrato ypatybes

Didžiausia su valdymu siejama problema yra įvairių žmogaus veiklos rūšių poveikio jūros dugno substratams, kurie yra bentalės buveinių pagrindas, mastas. Yra įvairių substrato rūšių, o biogeninių medžiagų turintys substratai, kuriems fizinis trikdymas daro didžiausią žalą, atlieka daugybę funkcijų, reikalingų bentalės buveinėms ir bendruomenėms.

- Atitinkamo biogeninio substrato rūšis, gausa, biomasė ir arealo dydis (6.1.1)
- Žmogaus veiklos gerokai paveikto jūros dugno plotas pagal skirtingas substrato rūšis (6.1.2)

6.2. Bentalės bendruomenės būklė

Bentalės bendruomenės ypatybės, tokios kaip rūšinė sudėtis, sudėtis pagal dydį ir funkciniai požymiai, yra svarbus rodiklis, pagal kurį galima spręsti apie ekosistemos potencialą gerai funkcionuoti. Apie bendruomenių struktūrą ir dinamiką sužinoma nagrinėjant (priklausomai nuo konkretaus atvejo) rūšių įvairovę, produktyvumą (gausą ar biomasę), tvarių ar pažeidžiamų taksonų ir taksonomiškai susijusių bendruomenės rūšių dominavimą, taip pat bendruomenės sudėtį pagal dydį, kuris vertinamas pagal mažų ir didelių individų santykį.

- Itin pažeidžiamų ir (arba) tvarių rūšių buvimas (6.2.1)
- Multimetriniai indeksai, pagal kuriuos vertinama bentalės bendruomenės būklė ir funkcionalumas, pavyzdžiui, rūšių įvairovė ir turtingumas, oportunistinių ir pažeidžiamų rūšių santykis (6.2.2)
- Konkretų ilgį ir (arba) dydį viršijančios biomasės proporcija arba tokių individų skaičius makrobentalėje (6.2.3)
- Bentalės bendruomenės individų dydžio spektro ypatybės apibūdinantys parametrai (forma, pakilimo santykis ir tiesės padėtis (angl. *shape, slope and intercept*) (6.2.4)

7 deskriptorius. Negrįžtamas hidrografinių sąlygų pakitimas neturi neigiamo poveikio jūros ekosistemoms.

⁽¹⁹⁾ Žr. A dalies 3–6 punktus.

Dėl žmogaus veiklos įvykę negrįžtami hidrografinių sąlygų pakitimai yra, pavyzdžiui, potvynio (ir atoslūgio) režimo pokyčiai, nuosėdų ir gėlo vandens pernešimas, srovių ar bangų veikimas; dėl to pakinta fizinės ir cheminės savybės, nurodytos Direktyvos 2008/56/EB III priedo 1 lentelėje. Tokie pokyčiai gali būti itin aktualūs tada, kai jie gali paveikti jūrų ekosistemas didesniu mastu, o pagal jų vertinimą galima iš anksto sužinoti apie galimą poveikį ekosistemoms. Dėl priekrantės vandenų, Direktyvoje 2000/60/EB nustatyti hidromorfologiniai tikslai, kurių reikia siekti naudojant priemones, numatytas upių baseinų valdymo planuose. Siekiant įvertinti konkrečios veiklos poveikį, reikia išsiaiškinti kiekvieną atvejį atskirai. Tokios priemonės kaip poveikio aplinkai vertinimas, strateginis poveikio aplinkai vertinimas ir jūrų erdvės planavimas gali padėti nustatyti ir įvertinti tokios veiklos poveikio mastą ir įvairius aspektus. Tačiau svarbu užtikrinti, kad visos tokios priemonės leistų atsižvelgti į atitinkamus elementus, būtinus vertinant galimą poveikį jūrų aplinkai, įskaitant tarpvalstybinį lygmenį.

7.1. Negrįžtamų pakitimų erdvinis apibūdinimas

— Ploto, kuriame nustatyta negrįžtamų pakitimų, dydis (7.1.1)

7.2. Negrįžtamų hidrografinių pokyčių poveikis

— Buveinių, kuriose nustatyta negrįžtamų pakitimų, dydis erdvinio požiūriu (7.2.1)

— Pakitusių hidrografinių sąlygų nulemti pokyčiai buveinėse, visų pirma susiję su buveinių funkcijomis (pvz., neršimo, augimo ir mitybos zonos, taip pat žuvų, paukščių ir žinduolių migracijos maršrutai) (7.2.2)

8 deskriptorius. Teršalų koncentracijos lygis yra toks, kad taršos poveikio pavojaus nėra.

Teršalų koncentracija jūrų aplinkoje ir jų poveikis turi būti vertinami atsižvelgiant į ekosistemas daromą poveikį ir keliamą grėsmę⁽²⁰⁾. Siekiant užtikrinti tinkamą dviejų teisės sistemų įgyvendinimo koordinavimą, reikia atsižvelgti į atitinkamas Direktyvos 2000/60/EB nuostatas, susijusias su teritoriniais ir (arba) priekrantės vandenimis, ir remtis įgyvendinant regionines jūrų konvencijas sukaupia informacija bei žiniomis ir suformuotais požiūriais. Valstybės narės turi įvertinti medžiagas arba medžiagų grupes, svarbias vertinant jūrų aplinką, kurios:

- i) vandenyje, nuosėdose ar biotoje viršija atitinkamus aplinkos kokybės standartus, nustatytus pagal Direktyvos 2000/60/EB 2 straipsnio 35 dalį ir V priedą, su jūros regionu arba pareiginiu besiribojančiuose priekrantės arba teritoriniuose vandenyse; ir (arba)
- ii) yra išvardytos kaip prioritetingos medžiagos Direktyvos 2000/60/EB X priede, o dabar reglamentuojamos Direktyva 2008/105/EB, ir kurios yra išleidžiamos į atitinkamą jūros regioną, pareigiją ar pakvadratį; ir (arba)
- iii) yra teršalai, o jų bendras išleistas kiekis (įskaitant nuostolius, nuotėkius ar išmetimą) gali sukelti didelę grėsmę jūrų aplinkai dėl atitinkamame jūros regione pareigonyje ar pakvadratyje buvusios arba esamos taršos, įskaitant ir avarijų sukeltą didelę taršos atvejus, kai, pavyzdžiui, užteršiama pavojingomis ir kenksmingomis medžiagomis.

Kaip siekiant užtikrinti gerą aplinkos būklę seksis daryti pažangą, priklausys nuo to, ar tarša bus laipsniškai mažinama, t. y. ar teršalų kiekį jūrų aplinkoje ir jų biologinį poveikį pavyks išlaikyti neperžengiant leidžiamų ribų ir taip užtikrinti, kad jūrų aplinkai nebūtų daromas didelis poveikis ar keliamas didelis pavojus.

8.1. Teršalų koncentracija

— Pirmiau minėtų teršalų koncentracija, pateikiama atitinkamoje matricijoje (pvz., biotos, nuosėdų ir vandens) taip, kad duomenis būtų galima palyginti su vertinimų pagal Direktyvą 2000/60/EB duomenimis (8.1.1)

8.2. Teršalų poveikis

— Teršalų poveikio atitinkamiems ekosistemų komponentams lygiai, atsižvelgiant į pasirinktus biologinius procesus ir taksonomines grupes, kai nustatomas priežasčių ir pasekmių ryšys ir jį reikia stebėti (8.2.1)

— Reikšmingų didelės taršos atvejų (pvz., naftos ir jos produktų išsiliejimas) nustatymas, kilmė (jei įmanoma nustatyti) mastas ir jų poveikis biotai, kurią fiziškai paveikė konkretus taršos atvejis (8.2.2)

9 deskriptorius. Žmonėms vartoti skirtose žuvyse ir kituose jūros maisto produktuose teršalų kiekis neviršija Bendrijos teisės aktais ar kitais atitinkamais standartais nustatyto lygio.

⁽²⁰⁾ Žr. A dalies 3 ir 4 punktus.

Valstybės narės turi stebėti skirtingų regionų ar paregionų natūralioje aplinkoje žvejojamų ar veisiamų žuvų, vėžiagyvių, moliuskų, dygiaodžių ir jūrinių dumblių valgomuose audiniuose (atitinkamai raumenyse, kepenyse, ikruose, mėsoje, minkštuosiuose audiniuose) galimai esančių medžiagų, kurių didžiausias leidžiamas kiekis nustatytas Europos, regionų ar nacionaliniu lygmeniu, kiekį, jei iš minėtų gyvūnų ir augalų gaminami žmonėms vartoti skirti produktai.

9.1. Teršalų lygiai, skaičius ir dažnumas

- Faktiniai nustatyti teršalų lygiai ir teršalų, kurių kiekis viršija didžiausius teisės aktuose nustatytus lygius, skaičius (9.1.1)
- Atveju, kai viršijami teisės aktuose nustatyti lygiai, dažnumas (9.1.2)

10 deskriptorius. Šiuokšlių, kuriomis užteršta jūra, savybės ir kiekis nekelia pavojaus priekrantės ir jūrų aplinkai.

Igyvendinant stebėsenos programas reikia atsižvelgti į tai, kad šiuokšlių paplitimas labai nevienodas. Būtina nustatyti su konkrečiu šiuokšlių paplitimo atveju sietiną veiklą ir, kai įmanoma, jų kilmę. Vis dar reikia toliau plėtoti keletą rodiklių, ypač tuos, kurie susiję su biologiniu poveikiu ir mikrodalelėmis, taip pat reikia išsamiau išnagrinėti galimą jų toksiskumą⁽²¹⁾.

10.1. Šiuokšlių, kuriomis užteršta jūrų ir priekrantės aplinka, apibūdinimas

- Į krantą išmetamų ir (arba) ties kranto linija besikaupiančių šiuokšlių kiekio kitimo tendencijos, įskaitant jų sudėties analizę, erdvinį pasiskirstymą ir, kai įmanoma nustatyti, šaltinį (10.1.1)
- Vandens stovymėje skendinčių (įskaitant plūduriuojančias paviršiuje) ir ant dugno besikaupiančių šiuokšlių kiekio kitimo tendencijos, įskaitant jų sudėties analizę, erdvinį pasiskirstymą ir, kai įmanoma nustatyti, šaltinį (10.1.2)
- Mikrodalelių kiekio, pasiskirstymo ir, kai įmanoma nustatyti, sudėties kitimo tendencijos (ypač labai mažų plastiko dalelių) (10.1.3)

10.2. Šiuokšlių poveikis jūrų gyvūnijai ir augalijai

- Šiuokšlių, kurias praryja jūrų gyvūnai, kiekio ir sudėties kitimo tendencijos (pvz., atliekant skrandžio analizę) (10.2.1)

Remiantis įvairiuose regionuose (pvz., Šiaurės jūroje) įgyta patirtimi šį rodiklį reikia plėtoti toliau, kad būtų galima jį pritaikyti vertinant kitų regionų būklę.

11 deskriptorius. Energijos, įskaitant povandeninį triukšmą, patekimas yra tokio lygio, kad neigiamo poveikio jūrų aplinkai nėra.

Jūrų ekosistemų komponentus gali paveikti Direktyvoje 2008/56/EB akcentuojamas povandeninis triukšmas ir kitos su energija siejamo poveikio formos – šiluminė energija, elektromagnetiniai laukai ir šviesa. Kad būtų galima toliau plėtoti su šiuo deskriptoriumi⁽²²⁾ susijusius kriterijus, tarp jų ir tokius, kurie siejami su energijos patekimo, atitinkamo triukšmo ir dažnių lygių poveikiu jūrų gyvūnijai ir augalijai, reikia papildomai tobulinti mokslines ir technines priemones (kai kuriais atvejais, taikant regioninio bendradarbiavimo reikalavimą, juos gali tekti pakoreguoti). Šiame etape pagrindiniai su povandeninio triukšmo apskaičiavimu susiję metodai laikomi pačiais svarbiausiais atliekant vertinimą ir stebėseną⁽²³⁾; juos reikia toliau tobulinti, taip pat kiek tai susiję su grafiniu atvaizdavimu. Antropogeniniai garsai gali būti trumpalaikiai (pvz., impulsiniai, juos sukelia seisminiai tyrimai, vėjo jėgainių parkų ir platformų polių įrengimas, taip pat sproginiai) arba ilgalaikiai (pvz., ištisiniai, juos sukelia dugno gilinimas, laivyba ir energijos įrenginiai); organizmus jie veikia skirtingai. Dauguma komercinės veiklos, sukeliančios didelį triukšmą, kuris veikia sąlygiškai didelius plotus, rūšių vykdoma nustatytomis sąlygomis ir gavus leidimą. Tai leidžia koordinuoti nuoseklių reikalavimų taikymą tokiems dideliems impulsiniams garsams apskaičiuoti.

11.1. Žemo, vidutinio ir aukšto dažnio impulsinių garsų pasiskirstymas laiko ir vietos atžvilgiu

- Dienų, kai antropogeninio garso šaltiniai viršija jūrų gyvūniją galinčius gerokai paveikti lygius, kurie apskaičiuojami kaip garso ekspozicijos lygis (dB re 1μPa².s) arba kaip garso slėgio piko lygis (dB re 1μPa_{peak}) viename metre ir 10 Hz–10 kHz dažnių juostoje, proporcija ir pasiskirstymas per kalendorinius metus nustatyto paviršiaus teritorijose, taip pat jų erdvinis pasiskirstymas (11.1.1)

11.2. Ištisinis žemo dažnio garsas

- Aplinkos triukšmo lygio kitimo tendencijos nuo 63 iki 125 Hz 1/3 oktavos dažnių juostoje (centrinis dažnis) (re 1μPa RMS; triukšmo lygio šiose oktavos dažnių juostose metinis vidurkis), kurios apskaičiuojamos naudojant stebėjimo stotis ir (arba) prireikus remiantis modeliais (11.2.1)

⁽²¹⁾ Žr. 3 ir 4 konstatuojamąsias dalis.

⁽²²⁾ Žr. 3 ir 4 konstatuojamąsias dalis.

⁽²³⁾ Žr. A dalies 9 punktą.

2010 m. prenumeratos kainos (be PVM, įskaitant paprastosios siuntos išlaidas)

ES oficialusis leidinys, L ir C serijos, tik spausdintinė versija	22 oficialiosiomis ES kalbomis	1 100 EUR per metus
ES oficialusis leidinys, L ir C serijos, spausdintinė versija ir metinis kompaktinis diskas	22 oficialiosiomis ES kalbomis	1 200 EUR per metus
ES oficialusis leidinys, L serija, tik spausdintinė versija	22 oficialiosiomis ES kalbomis	770 EUR per metus
ES oficialusis leidinys, L ir C serijos, mėnesinis kaupiamasis kompaktinis diskas	22 oficialiosiomis ES kalbomis	400 EUR per metus
Oficialiojo leidinio priedas, S serija (Konkursai ir viešieji pirkimai), kompaktinis diskas, leidžiamas du kartus per savaitę	daugiakalbis: 23 oficialiosiomis ES kalbomis	300 EUR per metus
ES oficialusis leidinys, C serija. Konkursai	konkursų kalbomis	50 EUR per metus

Europos Sąjungos oficialųjį leidinį, leidžiamą oficialiosiomis Europos Sąjungos kalbomis, galima prenumeruoti bet kuria iš 22 kalbų. Jį sudaro L (teisės aktai) ir C (informacija ir pranešimai) serijos.

Kiekviena kalba leidžiamas leidinys prenumeruojamas atskirai.

Oficialieji leidiniai airių kalba parduodami atskirai, remiantis 2005 m. birželio 18 d. Oficialiajame leidinyje L 156 paskelbtu Tarybos reglamentu (EB) Nr. 920/2005, nurodančiu, kad Europos Sąjungos institucijos laikinai neįpareigojamos rengti ir skelbti visų aktų airių kalba.

Oficialiojo leidinio priedas (S serija. Konkursai ir viešieji pirkimai) skelbiamas viename daugiakalbiame kompaktiniame diske visomis 23 oficialiosiomis kalbomis.

Pateikę paprastą prašymą *Europos Sąjungos oficialiojo leidinio* prenumeratoriai gali gauti įvairius Oficialiojo leidinio priedus. Apie priedų išleidimą prenumeratoriai informuojami pranešime skaitytojui, kuris skelbiamas *Europos Sąjungos oficialiajame leidinyje*.

2010 metais kompaktinius diskus pakeis skaitmeniniai diskai.

Pardavimas ir prenumerata

Įvairių mokamų leidinių, tokių kaip *Europos Sąjungos oficialusis leidinys*, galima užsiprenumeruoti mūsų pardavimo biuruose. Pardavimo biurų sąrašą galima rasti internete adresu

http://publications.europa.eu/others/agents/index_lt.htm

EUR-Lex (<http://eur-lex.europa.eu>) – tai tiesioginė ir nemokama prieiga prie Europos Sąjungos teisės aktų. Šiame tinklalapyje galima skaityti *Europos Sąjungos oficialųjį leidinį*, susipažinti su sutartimis, teisės aktais, precedentine teise bei parengiamaisiais teisės aktais.

Išsamesnės informacijos apie Europos Sąjungą rasite <http://europa.eu>

Europos Sąjungos leidinių biuras
2985 Liuksemburgas
LIUKSEMBURGAS

LT